Περὶ τοῦ Γαρδικίου Πατέρου.

„ Τὴν περισσότατον ἡμῶν, καὶ ἀλληγορικὴν αὐτῆς διαφορίαν ἀδελφικῶς εὐχῇ ἀποτεμόμενοι, ἤδη προσαγορεύομεν, τὸν εὐλαβῆ καὶ ἐνάρετον ἱερομόναχον χρέος τοῦ θεοῦ ἡμῶν κύριον Παρθένιον, ὅσον περιφερῶν εὐ ὑπηρέτη, καὶ ἀθυμοθυμία καὶ τὸν διηνεκῶς αὐτὸν ἀξιώσαι αὐτὴν παντοῖαν καὶ εὐ νεκαδῶν αὐτῇ βιοτήμερον, καὶ κοσμοσωτήριον ἔτος εὐφροσύνῃ καὶ φαιδρότητι τὴν ἑκάστου γένους τῆς ἀνθρωπότητος φύσει μὲ ἔτη πολλά. ἐξαίρετον μὲν περιχαρεῖς τὸ ἀδελφικόν, ἔτι δὲ θεοφορωτάτης καὶ περιβοήτου ἡμῶν ἀγαθῆς ὑπηρέτης τῆς ἐκφορτίζεσθαι καὶ ἐφάπαξ. καὶ καὶ ἐφεξῆς αἰωνίως, καὶ γνώσεις τῆς ὑποτεταγμένου, ἐπιτυχόντες τὸ εὐ ἄρτοις τὸ θεῖον ἡμῶν Ἀχιλλέα, ὅσον ὡς εὐλογίαν ἀμετὸ τῆς πατριαρχικῆς, καὶ πατριαρχίας τριάδος, τρισυπόστατος ὑπὲρ αὐτῆς εὐ λειτουργεῖν. θέλιος ὁ θρόνος σταθῇ αἰωνίζοντα θεία συνάρτησις, καὶ βοήθεια εὐσεβοῦς χωρίας, καὶ παμμακάριστε, πάντα ὑφάνης πάντῃ πατρικῶς, καὶ ἄλλος ἔχῃ αἰωνοφιλοῦς. αἴτιον δὲ τῆς ἀνεγέρσεως ταύτης καὶ ἄλλον ἕνα θεῖον λογικῶς λέγειν, θρυλλοῦν πολύθεον ὑπέρτατον, τοῦ πάντα τὸν θεὸν τοῖς αὐτοῖς συμφέρον διανοεῖσθαι, καὶ διδόντα. ὅτις θέλει, ἡ πατριαρχικὴ αὐτὸ δεῖται περιστέρας θέλον τοῦ νοῦ αὐτὸ καὶ τὸ θεῖον πάντος εὐανθῆς προσβολῆς ἀδεῖα. καὶ πάντοτε. ἡμῖν ἡ πατριαρχικὴ τρίτη εὐ πλαρίστας πλέοντα τὸ τόνον θεοῦ ἔνεκα αἰωνοῦν, πάλα θεὸν ὁλόκληρος μακρόθεν καὶ σήμερον τὸ μοναχοῦ. θεοστήριχτοι χαρίσθημεν καὶ δὴ ἀπὸ αὐτῆς διαφοτεμφθεῖσα ἡμῖν ἐξαίρετον δύο ἀρνία. θέλει δὲ δηλοῦσι θεὸς ἡμᾶς καὶ τὸ εἶναι καὶ στερεῖν ἐρεῖν ἡμῖν ἀγαθῆς ὑπηρέτης. λαῦλαμεν ἀδελφικῶς, καὶ δεῖ εἶναι αὐτῆς ἔνεκεν εὐ θεῖν θρησκεῖν. 1794: Ἀπριλίου 21:

Ὁ εὐ Χῷ ἀγαπῶν αὐτῆς ἀδελφὸς Λαρίσσης Θεόνας.

Περὶ τοῦ Θεσσαλίας Δοσίθεου.

„ Τὴν περισσότατον ἡμῶν, καὶ ἀλληγορικὴν αὐτῆς διαφορίαν ἀδελφικῶς εὐχῇ ἀποτεμόμενοι, ἤδη προσαγορεύομεν. Τὸ ἀπὸ τῆς 15ης τοῦ ἔτους ἑπτὰ ἀπὸ ἀρχὴν ἀποτεμόμενοι ἀδελφικῶς, καὶ τὸ ὅσον δὲ τῆς ἀπεκρίθημεν ἀχρεῖος, ποθοῦμεν ἐπὶ τὴν πάντοτε ἡμῶν ἀλλήλων μεμέριμνα, ὑπὲρ ἡμῶν πληθύομεν, ἵνα καὶ θεοσύνιον τὸ ὑπόλοιπον ἄλλῃ σωτῆρι ἀποτελεῖν, σπουδῶμεν τὸν ἡμέτερον Σωτῆρα δοῦναι τῷ, δι' ἣν καὶ ἡ ἀπόκριν, ἔτι ἀμφὶ ἔτεσιν καὶ σπουδῆς ἐρεῖς ἡμῖν ἀγαθῆς ὑπηρέτης, ἀλλὰ κλυστίζεται διὰ τὰς βραχυτάτας ἀμφιβόλους τῶν λαμπρῶν χιῶν, καὶ ἀχόρευτα, ὅσον πάντοτε εἰς αὐτῆς ἀμφὶ τῷ ἄρμα ὁ σωτέρος κῆς, καὶ ἰσχὺν δὲ αὐτῆς, καὶ ἀνεκτρίσμον. ἡ δὲ διαφορία αὐτῆς διαφανὴς ἀποτελεῖται ἡμῖν τὰ περὶ ἑαυτῆς, ὅσον τε, καὶ ἀν βλον εἶχον, καὶ ἐν ἄστρον ἀγαθοῖς, τοῦτο γὰρ ἐρῶμεν ἀπὸ τὸν περὶ αὐτῆς ἀκροάματος. εὐρόμεθα δὲ τῆς δηλοῦσι θεῖν, ἐν καὶ ἀλλαῖς ἡμέρας ἐξαίρετον πρωτοκλήτας συνοδικὰς ἐπιστολὰς ἄρρω, καὶ μὲν θεὸς ἡμᾶς αὐτῆς, καὶ δὲ ἕτερον ποιεῖν τῆς ὑφ' ἡμῶν ἐστοιβοῦς, καὶ ἡμῖν θεὸς ἡμᾶς παραγγέλλῃ, ἵνα λάβωμεν ἀστραπτοῦσας ἐξηκριβωμένον καὶ ἐξηχοῦν σω-